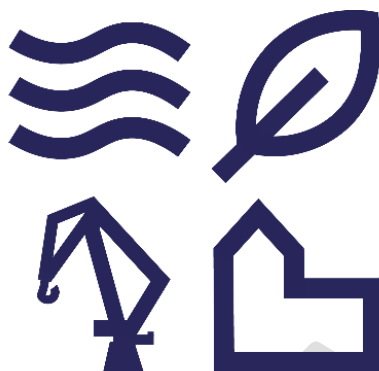

AUDYT KRAJOBRAZOWY WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

KARTA KRAJOBRAZU

Nazwa krajobrazu: **Płotowo - wieś w krajobrazie pojeziernym**
Kod krajobrazu: 22-314.47-77
Położenie (gmina): Bytów (m-w)
Krajobraz priorytetowy: TAK

Krajobraz priorytetowy – Płotowo - wieś w krajobrazie pojeziernym

Krajobraz priorytetowy szczególnie cenny ze względu na wartości estetyczno-widokowe. Celem ochrony krajobrazu jest zachowanie otwartego krajobrazu wiejskiego z licznymi torfowiskami, niewielkimi jeziorami, alejami i zadrzewieniami oraz pojedynczych cennych elementów kulturowych.

Fot. 1. Otwarty krajobraz wiejski wraz z Muzeum Szkoły Polskiej w Płotowie

KARTA CHARAKTERYSTYKI KRAJOBRAZU

Moduł I. – IV. opracowany zgodnie z Tabelą 4. zał. nr 3 Rozporządzenia

Moduł I. Metryczka ogólna krajobrazu		
Kod krajobrazu	22-314.47-77	
Powierzchnia krajobrazu	3,2 km ²	
Typ krajobrazu	6 – Wiejskie	
Podtyp krajobrazu	6c – z przewagą mozaikowo rozmieszczonych użytków rolnych tworzących małe pola	
Typ rzeźby terenu	C – Krajobrazy pagórkowate	
Kod mezoregionu	314.47	
Nazwa mezoregionu	Pojezierze Bytowskie	
Typ krajobrazu naturalnego*	1-1-2 glacialne pagórkowate	Położenie administracyjne
Kod podokręgu geobotanicznego**	A.4.4.f	Województwo: pomorskie
Nazwa podokręgu geobotanicznego**	Bytowski	Powiat: bytowski
Typ krajobrazu roślinności potencjalnej**	Acydofilny pomorski las bukowo-dębowy / Uboga buczyna niżowa / Wody powierzchniowe (jeziora, zalewy i inne)	Gmina: Bytów (m-w)
Kod regionu historyczno-kulturowego***	I.A.2	Data opracowania zidentyfikowanego krajobrazu
Typ regionu historyczno-kulturowego***	Ziemia Bytowska	15/11/2024

* Richling A., Ostaszewska K., 2005, Geografia fizyczna Polski. PWN, Warszawa (z późniejszymi zmianami Solon J.)

** Matuszkiewicz J.M., 1993, Krajobrazy roślinne i regiony geobotaniczne polski, Prace Geograficzne, IGiPZ PAN, Warszawa

*** Plit J., 2016, Krajobrazy kulturowe Polski i ich przemiany, Prace Geograficzne, IGiPZ PAN, Warszawa

Moduł II. Cechy analityczne			
Lp.	Cecha	Wskaźnik	Wartość
Blok 1. Cechy charakterystyczne typologiczne			
1.	A10	A10a	1,50
2.	A2	A2a	7
3..	A2	A2c	1,26
4.	A6	A6a	0,72
5.	A7	A7a	0,07
6.	A7	A7b	0,25
7.	A8	A8a	8,17
8.	A8	A8b	66,53
9.	A8	A8c	17,26
10.	A8	A8e	4,03
11.	A8	A8f	4,02
12.	A8	A8g	3,87
13.	B2	B2c	1,88
Blok 2. Cechy unikatowe			
1.	A2	A2b	0,63

Moduł III. Cechy syntetyczne	
Cecha	Wartość wskaźnika
Swojskość****	-
Tożsamość****	-
Tradycja	I
Funkcje podstawowe krajobrazu	4A, 1A
Funkcje uzupełniając krajobrazu****	8, 10B

**** wypełnia się fakultatywnie

Moduł IV. Wyniki porównania z innymi krajobrazami		
Cecha	Wskaźnik	Porównanie ze wszystkimi krajobrazami tego samego podtypu w województwie
A10	A10a	-0,07
A2	A2a	0,39
A2	A2c	0,08
A6	A6a	1,49
A7	A7a	-0,56
A7	A7b	-0,83
A8	A8a	-0,26
A8	A8b	0,48
A8	A8c	-0,42
A8	A8e	0,90
A8	A8f	-0,48
A8	A8g	-0,09
B2	B2c	-0,01

KARTA OCENY KRAJOBRAZU

Ocena krajobrazu wraz z opisem walorów opracowane zgodnie z Tabelą 1. zał. nr 4 Rozporządzenia

Ocena krajobrazu		
Kod krajobrazu	22-314.47-77	
Typ krajobrazu	6 – Wiejskie	
Podtyp krajobrazu	6c – z przewagą mozaikowo rozmieszczonych użytków rolnych tworzących małe pola	
Data oceny	30/12/2022	
Autorzy oceny	Pomorskie Biuro Planowania Regionalnego	
	Stan zachowania lub wykształcenia	Wskazania do typowania krajobrazu priorytetowego
Cechy analityczne - charakterystyczne typologicznie		
A10a	II	NIE
A2a	II	NIE
A2c	II	NIE
A6a	I	TAK
A7a	II	NIE
B2c	II	NIE
Cechy analityczne - unikatowe		
A2b	I	TAK
Cechy syntetyczne		
Swojskość	-	-
Tożsamość	-	-
Tradycja	I	TAK

Sposób wskazania krajobrazu priorytetowego opracowany zgodnie z zał. nr 5 Rozporządzenia

Sposób wskazania krajobrazu priorytetowego				
Spełnione kryteria	Reprezentatywność występowania	Unikatowość występowania	Dotychczasowa ochrona prawna	Ważność
	NIE	TAK	NIE	NIE

Walory krajobrazowe ogólnie – ocena opisowa

Fizjonomia krajobrazu	Specyfika i geneza Specyfiką jednostki krajobrazowej jest współwystępowanie elementów przyrodniczych, morfologicznych i kulturowych, w równym stopniu wpływających na jej fizjonomię. Wydzielenie stanowi typowy przykład krajobrazu wiejskiego z małymi polami, inkrustowanego niewielkimi torfowiskami, zbiornikami wodnymi oraz zadrzewieniami, na obszarze zróżnicowanego morfologicznie Pojezierza Bytowskiego, z pojedynczymi cennymi krajobrazowo elementami kulturowymi (Fot. 2.; Fot. 5.). Charakterystyka Rzeźba terenu jednostki ukształtowała się w okresie ostatniego zlodowacenia bałtyckiego. Geomorfologicznie krajobraz priorytetowy położony jest na obszarze strefy moreny czołowej – przeważnie spiętrzonej (morena wciśnięta), z dość znacznymi przewyższeniami względnymi. Wzdłuż południowo-wschodniej granicy wydzielenia uwidacznia się, stanowiący przykład formy denudacyjnej, długi stok przy jeziorze Duża Boruja. Wzdłuż południowo-zachodniej części krajobrazu rozciąga się równina sandrowa. w północno-zachodniej i centralnej części uwidaczniają się kemy i w zagłębieniach terenu dwie niewielkie równiny torfowe. Najwyższe wzniesienie na analizowanym obszarze osiąga 225 m n.p.m. Średnio, wysokości wachają się w przedziale 190 – 210 m n.p.m. Gleby pokrywające obszar są zróżnicowane. Przeważają mało urodzajne gleby piaszczyste i piaszczysto-gliniaste, w dalszej kolejności brunatne. W pokryciu i użytkowaniu terenu dominują grunty orne oraz łąki i pastwiska. Krajobraz priorytetowy stanowi enklawę śródleśną, otoczoną lasami z przewagą siedlisk lasów mieszanych świeżych oraz lasów świeżych. Jedynie od południowego-wschodu graniczy z jeziorem lobeliowym Duża Boruja. W granicach krajobrazu, w zagłębieniach bezodpływowych, wykształciły się niewielkie torfowiska, jeziora oraz „oczka” wodne. Największy zbiornik w granicach krajobrazu o nazwie Czarnik stasiowi jezioro lobeliowe. Wśród jezior wzbogacających krajobraz należy ponadto wymienić Niedzielne i Ogórkowe. Ogólnie wody powierzchniowe stanowią ok. 4% powierzchni wydzielenia. Również tereny zabudowane obejmujące wieś Płotowo (wraz z osadą Płotówko) pokrywają ok. 4% powierzchni krajobrazu. Zadrzewienia śródpolne i nadwodne występują w formie liniowej oraz kępowej, pokrywając łącznie ok. 8 % wydzielenia. w ich składzie gatunkowym dominuje sosna, brzoza oraz miejscami buk, dąb i olsy. Krajobrazy sprzężone Jednostka otoczona krajobrazem priorytetowym Lasy bytowskie w rejonie Pyszna (22-314.47-56). Pomiędzy krajobrazami zachodzą relacje widokowe, przyrodnicze i funkcjonalne.
-------------------------------------	--

Walory przyrodnicze	Ocena ogólna: jednostka krajobrazowa o średnich walorach przyrodniczych. Specyfika walorów przyrodniczych Obszar stanowi typowy przykład dobrze zachowanego krajobrazu wiejskiego z przewagą użytków rolnych. Za cenne przyrodniczo na tym obszarze należy uznać dość licznie występujące w lokalnych obniżeniach terenu niewielkie torfowiska (przeważnie wysokie), z mszarami torfowisk wysokich, szuwarami wielkoturzycowymi oraz towarzyszące im zbiorowiska łąk wilgotnych, lokalne zadrzewieniami, zarośla. Dużą wartość przyrodniczą posiada jezioro lobeliowe Czarnik (południowa część krajobrazu), objęte ochroną prawną w ramach sieci Natura 2000, ze zbiorowiskami brzozyca jednokwiatowej i wywłócznika skrętoległego (Fot. 3.; Fot. 4.). Jezioro to jest przekształcone w wyniku eutrofizacji i humizacji (jezioro mezotroficzne i mezohumusowe). Ponadto, przyrodniczo i krajobrazowo obszar jednostki priorytetowej wzbogaca perforowana aleja lipowa wzdłuż drogi powiatowej 1770G (centralna część wydzielania) (Fot. 6.; Fot. 7.), szpaler drzew wzdłuż drogi powiatowej 1771G (północna część wydzielania) oraz zadrzewienia śródpolne i nadwodne. Formy ochrony przyrody: – Obszar Natura 2000 PLH „Lasy Rekowskie” (w garncach krajobrazu priorytetowego obejmuje swym zasięgiem jezioro Czarnik z jego strefą brzegową oraz najbliższe otoczenie jeziora Duża Boruja).
Walory kulturowe	Ocena ogólna: jednostka krajobrazowa o wysokich walorach kulturowych. Specyfika walorów i ich nasycenia w jednostce Obszar pól z enklawami leśnymi z zabudową wsi Płotowo i osadą Płotówko. Największymi walorami kulturowymi cechuje się żywa tradycja miejsca związana z walką o wolność oraz zachowaniem kultury i języka polskiego w czasach zaborów oraz po I wojnie światowej. Do wyróżniających się obiektów należy Zagroda Styp Rekowskich oraz Muzeum Szkoły Polskiej. Formy ochrony zabytków: – 1 zabytek nieruchomy wpisany do rejestru zabytków województwa pomorskiego – dwór Styp: obiekt został rozebrany, pozostał budynek inwentarski; – ponadto 9 zabytków nieruchomych (obiektów/obszarów) ujętych w ewidencjach zabytków (wojewódzkiej i gminnych), w tym szkoła, budynki mieszkalne i gospodarcze, kapliczka i cmentarz. Harmonijność, spójność oraz stopień zachowania (autentyczność) historycznej substancji: dobra - zabudowania historyczne w większości w dobrym stanie; brak znaczących elementów dysharmonijnych; miejscowo ulegający degradacji przez współczesną architekturę tworzoną bez nawiązania do tradycji budowlanej wsi.

	Dziedzictwo niematerialne: – w czasie zaborów ważny dla Kaszubów ośrodek działalności propolskiej, związanej między innymi z kaszubskim rodem szlacheckim Styp-Rekowskich; – po I Wojnie Światowej ośrodek związany z dążeniem do przyłączenia ziemi bytowskiej do Polski oraz powstaniem pierwszej polskiej szkoły na ziemiach niemieckich.
Walory akustyczne, zapachowe i sanitarne	Walory akustyczne: nie określono. Walory zapachowe: nie określono. Walory sanitarne: nie określono.
Dynamika krajobrazu*****	

***** wypełnia się obligatoryjnie w ramach kolejnych audytów krajobrazowych

Fot. 2. Wiejska enklawa śródleśna Płotowo

Fot. 3.; Fot. 4. Jezioro lobeliowe Czarnik

Fot. 5. Rozwidlenie gruntowych dróg śródpolnych w okolicach wsi Płotowo

Fot. 6.; Fot. 7. Perforowana aleja lipowa wzdłuż drogi powiatowej (nr 1770G) na odcinku wieś Płotowo – osada Płotówko

Walory kulturowe

Historia wsi Płotowo związana jest z szlachecką rodziną Styp-Rekowskich, zasłużoną w podtrzymywaniu tradycji polskości tych ziem. Rodzina Styp-Rekowskich to kaszubska rodzina, która od początku była wierna królom Polski, brała udział w wojnach pod Cecorą i Chocimiem za Jana III Wazy i w wyprawie wiedeńskiej króla Jana III Sobieskiego. W 1752 r. rodzina Styp-Rekowskich osiedliła się w Płotowie Małym na ziemi bytowskiej.

Ziemia bytowska wraz z lęborską pozostawała pod panowaniem Branderburgii, a następnie Królestwa Prus od czasów traktatów bydgoskich w 1657 roku. Zapoczątkowało to trudny okres dla ludności kaszubskiej, a zwłaszcza dla szlachty. Zorganizowano szkoły kadetów, które szkoliły przyszłych oficerów pruskich, a służące głównie zgermanizowaniu członków szlacheckich rodów. Komisja Kolonizacyjna wywłaszczała z majątków polskich i kaszubskich właścicieli, rozparcelowując ziemię wśród Niemców. Antypolskie represje zmobilizowały szlachtę kaszubską i duchowieństwo do działań, mających zapobiegać wynaradawianiu i upadkowi gospodarczemu tych ziem. Zakładano kółka rolnicze i sklepy kupieckie, banki ludowe, a przede wszystkim rodziny uczyły swoje dzieci języka polskiego. Gdy w latach 1918-1919 odradzała się Polska i ważyły się sprawy przebiegu nowych granic, miejscowi Kaszubi podjęli starania o włączenie ziemi bytowskiej do Polski, które nie przyniosły efektów. Ziemia bytowsko-lęborska pozostała w rękach niemieckich.

W 1923 r. w Płotowie powstał oddział Związku Polaków w Niemczech. Prezesem tego oddziału został Jan Styp-Rekowski, który został też zastępcą prezesa powołanego kilka miesięcy później oddziału Związku Towarzystw Szkolnych w Niemczech. Działalność kaszubskich patriotów, zmierzająca do zachowania polskiej tożsamości, przybierała wiele form. Organizowano koła zainteresowań, towarzystwa sportowe, polskie chóry, prasa oraz polskie harcerstwo. Dzięki staraniom Związku w lipcu 1929 r. powstały pierwsze polskie szkoły w Płotowie, w Osławie Dąbrowie, Ugoszczy i Rabacinie (jedynie szkoła w Ugoszczy przetrwała do 1939 r.). W tym samym jednak czasie, zwłaszcza po dojściu w Niemczech do władzy Adolfa Hitlera, wzmożyły się prześladowania ludności polskiej, dochodziło do aresztowań działaczy ZPwN. Rodziny polskich patriotów, w tym rodzina Styp-Rekowskich, stały się pierwszymi ofiarami II wojny światowej.

Nieistniejący dziś drewniany dworek tej szlacheckiej rodziny od XVIII wieku był ostoją polskości na ziemi bytowskiej. Członkowie rodu swoją postawą i czynami skutecznie wspierali Kaszubów bytowskich w opieraniu się germanizacji. Obecnie w zrewitalizowanym budynku poinwentarskim prowadzona jest działalność muzealna, edukacyjna i animacyjna. Znajdują się w nim m.in. ekspozycja historyczna poświęcona rodzinie Styp-Rekowskich i dziejom wsi Płotowo (Fot. 9.).

Również w budynku, gdzie w latach 1929-1932 działała prywatna polska szkoła, znajduje się dziś muzeum, które jest oddziałem Muzeum Zachodniokaszubskiego w Bytowie (Fot. 8.). Zobaczyć w niej można zrekonstruowaną salę lekcyjną oraz wystawę poświęconą patriotycznej działalności mniejszości polskiej w Niemczech.

Fot. 8. Widok na Muzeum Szkoły Polskiej z drogi dojazdowej

Fot. 9. Osada Płotówko – na pierwszym planie Zagroda Styp Rekowskich (obecnie muzeum zlokalizowane w dawnym budynku inwentarskim)

WARTOŚCI ESTETYCZNO-WIDOKOWE

Jednostka stanowi typowy przykład wiejskiego krajobrazu otwartego, pagórkowatego, gdzie występuje wiele lokalnych otwarć i przedpoli widokowych.

Wartości estetyczno-widokowe		
Lp.	elementy ekspozycji	opis
1.	dominanty krajobrazowe	nie określa się
2.	akcenty krajobrazowe	– Muzeum Szkoły Polskiej, – Zagroda Styp Rekowskich.
3.	przedpola ekspozycji	nie określa się
4.	panoramy/sylwety miejscowości	Osada Płotówko i Zagroda Styp-Rekowskich z ciągu widokowego.
5.	punkty widokowe	Parking przy jeziorze Czarnik – widok na jezioro łobeliowe Czarnik.
6.	ciągi widokowe	– droga powiatowa (nr 1770G) na odcinku wieś Płotowo – osada Płotówko, z której rozpościera się widok na Szkołę Polską, Zagrodę Styp-Rekowskich oraz wiejskie tereny otwarte (Fot. 11.), – droga powiatowa (nr 1771G) w okolicach osady Płotówko, z której rozpościera się widok na Zagrodę Styp-Rekowskich oraz wiejskie tereny otwarte, – droga lokalna do gospodarstwa rolnego pod adresem Płotowo 1, z której na odcinku 100 m rozpościera się widok na jezioro łobeliowe Duża Baruja.
7.	otwarcia widokowe	nie określa się
8.	osie widokowe	nie określa się
9.	platformy widokowe	nie określa się

Fot. 10. Lokalne otwarcie widokowe na tereny rolne w okolicach wsi Płotowo

Fot. 11. Otwarcie widokowe z ciągu widokowego na osadę Płotówko i Zagrodę Styp-Rekowskich z drogi powiatowej (nr 1770G) na odcinku wieś Płotowo – osada Płotówko

ZAGROŻENIA DLA MOŻLIWOŚCI ZACHOWANIA WARTOŚCI KRAJOBRAZU

Analizowana jednostka charakteryzuje się stosunkowo niewielkim stopniem zagrożenia.

Za główne przyrodnicze zagrożenie należy uznać nadmierne odwadnianie torfowisk, łąk i pastwisk, co doprowadza do nadmiernego ich przesuszania oraz zaniku naturalnej szaty roślinnej. Kolejnym problemem stanowi zarastanie torfowisk, w wyniku naturalnej sukcesji wtórnej. Zagrożeniem jest także bezpośredni spływ biogenów z pól uprzanych do naturalnych zbiorników wodnych (w tym jezior lobeliowych Czarnik i Duża Baruja).

W kontekście dziedzictwa kulturowego widać postępujące mieszanie się wzorców lokalnych i procesów globalnych (budownictwo typowe dla całego kraju). Jednym z zagadnień stanowiących zagrożenie dla możliwości zachowania wartości krajobrazu jest modernizacja zabytkowych i tradycyjnych wiejskich obiektów mieszkalnych z wykorzystaniem zunifikowanych materiałów, niezgodnych z tradycją miejsca. Drugim istotnym czynnikiem jest realizacja nowych inwestycji z wykorzystaniem form współczesnej architektury, bez nawiązania do tradycji budowlanej wsi. Prowadzi do stopniowej degradacji krajobrazu kulturowego i zacierania cech architektury regionalnej. Zanikanie tradycyjnych upraw oraz rodzimych gatunków zieleni w przydomowych ogrodach prowadzi do unifikacji kontekstu krajobrazowego (Fot. 11.; Fot. 12.; Fot. 13.).

Ze względu na tradycję miejsca proponuje się utworzenie parku kulturowego, który może przyczynić się do zatrzymania dalszego chaotycznego rozwoju zabudowy i z czasem, na przykład przez określenie wzornika materiałowego i kolorystycznego dla modernizacji budynków, na poprawę wyglądu miejscowości.

Fot. 12. Wprowadzanie nowej zabudowy zaburzającej widok na Zagrodę Styp-Rekowskich oraz dysharmonizującej krajobraz

Fot. 13.; Fot. 14. Przykłady modernizacji obiektów mieszkalnych i ich otoczenia w oderwaniu od tradycji regionalnej

Szczegółowe zestawienie zagrożeń prezentują poniższe tabele.

Zestawienie zróżnicowania zidentyfikowanych typów zagrożeń (synteza)				
Lp.	Kod zagrożenia	Rodzaj zagrożenia	Liczba występowania	Sumaryczny % powierzchni krajobrazu
1.	A.2.1.	Osuszanie torfowisk i bagien oraz likwidacja ich naturalnej szaty roślinnej	1	0,99
2.	A.2.3.	Naturalna i przyspieszona przez działalność człowieka sukcesja zbiorowisk zaroślowych i leśnych na naturalne i półnaturalne zbiorowiska nieleśne	1	0,99
3.	A.2.5.	Wprowadzanie różnych form zabudowy i infrastruktury technicznej	2	4,48
4.	B.1.1.	Zaburzanie struktury miejskich i wiejskich zabytkowych układów przestrzennych przez nowe inwestycje	2	4,48
5.	B.1.2.	Degradująca styl krajobrazu adaptacja lub modernizacja układów osadniczych wiejskich i miejskich, w tym osiedli robotniczych (tzw. osiedli patronackich)	2	4,48
6.	B.2.2.	Wprowadzanie do harmonijnych zespołów architektoniczno-krajobrazowych materiałów i obiektów degradujących wyraz stylistyczny i funkcjonalność	2	4,48
7.	B.2.3.	Zanik cech architektury regionalnej; unifikacja materiałów i form architektury wiejskiej i miejskiej oraz jej kontekstu krajobrazowego	2	4,48

Kody zagrożeń zgodnie z Tabelą 1. zał. nr 6 Rozporządzenia

Zestawienie obszarów, na których zidentyfikowano zagrożenia						
Lp.	ID obiektu	Kod zagrożenia	Źródło zagrożenia	Pochodzenie zagrożenia	Skala zagrożenia	% powierzchni krajobrazu
1.	2654	A.2.5.,B.1.1.,B.1.2.,B.2.2.,B.2.3 .	I.1.,I.1.1.,I.1.2. I.3., I.4.,VI.4.	W	8	1,77
2.	2656	A.2.5.,B.1.1.,B.1.2.,B.2.2.,B.2.3 .	I.1., I.3., I.4.	W	8	2,71
3.	2707	A.2.1.,A.2.3.	III.4.	W	5	0,99

Zgodnie z Tabelą 2., 3. i 4. zał. nr 6 Rozporządzenia:

źródło zagrożenia: I.1. Budownictwo, I.1.1. Niski poziom i przypadkowość zabudowy terenu, I.1.2. Niezgodność budownictwa ze stylem architektonicznym regionu i typu krajobrazu, I.2.1. Drogownictwo, I.2.2. Komunikacja, I.2.3. Ruch komunikacyjny, I.2.4. Transport morski, I.3. Infrastruktura techniczna, I.4. Procesy urbanizacyjne, I.5. Planowanie przestrzenne, I.5.1. Brak planowania krajobrazu; I.6. Architektura terenów zieleni, I.7. Inne; II.1. Energetyka, II.1.1. Górnictwo, II.1.2. Ciepłownictwo, II.1.3. Energia odnawialna, II.2. Inżynieria środowiskowa, II.3. Przemysł, II.3.1. Zmiany technologii produkcji, II.4. Gospodarka komunalna, II.4.1. Odpady medyczne, II.5. Inne; III.1. Rolnictwo, III.1.1. Intensyfikacja rolnictwa, III.1.2. Zaniechanie rolnictwa, III.1.3. Ogrodnictwo, III.1.4. Upowszechnienie się upraw monokulturowych, III.1.5. Chemizacja i mechanizacja rolnictwa, III.2. Gospodarka wodna, III.3. Gospodarka morska, III.4. Gospodarka leśna, III.5. Inne; IV.1. Naturalne procesy przyrodnicze, IV.2. Brak zabiegów ochronnych; V.1. Niedostateczne środki finansowe, V.2. Presje ekonomiczne; VI.1. Turystyka, VI.2. Sport i rekreacja, VI.3. Nielegalne pozyskanie, VI.4. Niska kultura estetyczna i świadomość krajobrazowa, VI.5. Wandalizm, VI.6. Mieszanie się wzorców lokalnych i procesów globalnych w danym obszarze;

pochodzenie zagrożenia: **w** – wewnętrzne; **z** – zewnętrzne;

skala zagrożenia: **zagrożenia potencjalne** to zagrożenia mogące z dużym prawdopodobieństwem wystąpić na analizowanym obszarze (w granicach danego krajobrazu) do czasu następnego audytu krajobrazowego: **0** - brak zagrożeń; **1** - niewielkie; **2** – umiarkowane; **3** – duże; **zagrożenia istniejące** to zagrożenia występujące aktualnie: **4** - niewielkie, o słabnącym natężeniu; **5** - niewielkie, względnie stałe; **6** - niewielkie, o narastającym natężeniu; **7** - umiarkowane, o słabnącym natężeniu; **8** - umiarkowane, względnie stałe; **9** - umiarkowane, o narastającym natężeniu; **10** - duże, o słabnącym natężeniu; **11** - duże, względnie stałe; **12** - duże, o narastającym natężeniu.

REKOMENDACJE I WNIOSKI DOTYCZĄCE KSZTAŁTOWANIA I OCHRONY KRAJOBRAZU

Rekomendacje i wnioski dla poziomu regionalnego znajdują się w rozdziale 7.1. w części II – WYNIKI AUDYTU.

Rekomendacje i wnioski dla poziomu lokalnego		
Lp.	Zagadnienie	Rekomendacje i wnioski
EKOSYSTEMY I STRUKTURA EKOLOGICZNA KRAJOBRAZU		
1.	RZEŹBA TERENU	a) unikanie wprowadzania zabudowy na stokach o nachyleniu powyżej 10 stopni; b) sytuowanie i komponowanie brył budynków przy jak najmniejszej ingerencji w naturalne ukształtowanie terenu, unikanie wysokich skarp, nasypów oraz murów oporowych;
2.	OBSZARY HYDROGENICZNE	a) objęcie miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego obszarów w zlewniach jezior lobeliowych: Czarnik i Duża Baruja i wskazanie w nich możliwości lokalizacji nowej zabudowy tylko pod warunkiem przyłączenia do sieci kanalizacji sanitarnej; b) ograniczenie stosowania nawozów sztucznych w zlewni bezpośredniej jezior o złym i słabym stanie ekologicznym wód oraz jezior lobeliowych: Czarnik i Duża Baruja; c) zapewnienie odpowiednich stosunków wodnych gleb siedlisk wilgotnych i podmokłych;
3.	EKOSYSTEM	a) zachowanie i odtwarzanie roślinności ekotonów brzegowych naturalnych zbiorników wodnych, wraz z zadrzewieniami i zakrzewieniami nadwodnymi oraz naturalnego pasa szuwarów;
4.	OBSZARY LEŚNE	nie określa się;
5.	OBSZARY ROLNICZE	a) kształtowanie struktury przestrzennej z uwzględnieniem funkcji rolniczej jako dominującej; b) zachowanie i ochrona zadrzewień na obszarach rolniczych, wzdłuż miedz i lokalnych dróg gruntowych;
6.	ZIELEŃ URZĄDZONA	a) zachowanie, odtwarzanie ciągłości (zgodnie z historycznymi gatunkami) oraz ochrona alei i zadrzewień przydrożnych, w tym również przy realizacji inwestycji komunikacyjnych; b) zachowanie rodzimego charakteru przydomowej zieleni urządzonej (gatunki roślin i tradycyjne formy ich stosowania), szczególnie na obszarach wiejskich, gdzie stanowi ona jeden z elementów istotnych dla zachowania charakterystycznych cech krajobrazu, ustalonego uwarunkowaniami przyrodniczymi oraz tradycją właściwą dla danego miejsca;
7.	PRZECIWDZIAŁANIE ANTROPOPRESJI	nie określa się;
STRUKTURA OSADNICZA I POTENCJAŁ KULTUROWY		

8.	OSADNICTWO	a) kształtowanie struktury przestrzennej z uwzględnieniem wyróżników kompozycji przestrzennej istotnych dla zachowania walorów krajobrazowych jednostki; b) pierwszeństwo wykorzystania obszarów istniejącego zagospodarowania miejscowości i dawnych siedlisk oraz ograniczanie niekontrolowanego rozwoju osadnictwa;
9.	ARCHITEKTURA	a) wprowadzenie lub utrzymanie w aktach planowania przestrzennego zasad zagospodarowania terenów zainwestowanych wskazujących możliwość budowy nowych obiektów oraz rozbudowy istniejących, wyłącznie w nawiązaniu do charakterystycznych parametrów zabudowy (przede wszystkim: kubatury, wysokości i powierzchni zabudowy oraz geometrii dachu) przeważającej na poszczególnych terenach; b) realizacja zabudowy o wysokości nieprzekraczającej parametrów tradycyjnej zabudowy mieszkaniowej i gospodarczej w obrębie jednostki krajobrazowej; w przypadku rozbudowy istniejących budynków nieprzekraczających tych wartości, utrzymanie wyżej wskazanych parametrów; c) stosowanie tradycyjnych i charakterystycznych dla tej lokalizacji form architektury jako inspiracji (z uwzględnieniem bryły, w tym kształtu dachu, kompozycji elewacji, kolorystyki, materiałów oraz detalu architektonicznego); d) realizacja obiektów budowlanych z zachowaniem cech zabudowy charakterystycznych dla tej części regionu; e) opracowanie wzornika - zestawu przykładów form architektonicznych wskazujących tradycyjną dla miejsca: skalę, kształt bryły, detale architektoniczne, materiały i kolorystykę budynków na potrzeby nowopowstającej zabudowy; f) niewprowadzanie obcych stylistycznie elementów konstrukcyjnych i zdobniczych budynków, w szczególności charakterystycznych dla innych regionów kraju; g) preferowane stosowanie materiałów wykończeniowych pochodzenia naturalnego takich jak drewno, kamień, ceramika;
10.	DZIEDZICTWO KULTUROWE	a) zachowanie krajobrazu kulturowego układów ruralistycznych i urbanistycznych poprzez ustalenie lub utrzymanie zasad kształtowania zabudowy, w tym: linii zabudowy, usytuowania względem drogi i granic działki, gabarytów budynków, rozwiązań kolorystyczno- materiałowych, detali, itp. określanych szczególnie w mpzp; b) ochrona historycznie wykształconej struktury przestrzennej zagrody Styp-Rekowskich poprzez zachowanie spójności przestrzennej i stylistycznej, bieżącą konserwację zabytkowych obiektów oraz zachowanie wskazanych elementów ekspozycji; c) w przypadku remontu lub przebudowy obiektu zabytkowego, uwzględnienie badań konserwatorskich, architektonicznych, etc., zachowanie spójności stylistycznej całego budynku, oryginalnego kształtu dachu oraz kąta nachylenia połaci dachowych,

		zachowanie oryginalnej lokalizacji otworów drzwiowych i okiennych, a w przypadku wymiany stolarki zachowanie historycznych podziałów oraz materiału i kolorystyki;
11.	INFRASTRUKTURA	a) wprowadzenie zakazu lokalizacji farm fotowoltaicznych wraz z towarzyszącą infrastrukturą, poza instalacjami spełniającymi kryteria mikroinstalacji fotowoltaicznych (zgodnie z ustawą OZE); b) wprowadzenie zakazu lokalizacji farm wiatrowych; c) wprowadzenie ograniczenia lub zakazu lokalizacji paneli fotowoltaicznych na obszarach i obiektach zabytkowych (w szczególności objętych wpisem do rejestru zabytków oraz ujętych w wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków);
WALORY WIDOKOWE I ESTETYKA		
12.	EKSPOZYCJA	a) wykluczanie obiektów potencjalnie dysharmonizujących, dominujących pod względem wysokościowym, kubaturowym czy kolorystycznym, zakłócających walory krajobrazowe, w tym wskazane elementy ekspozycji, ewentualne dopuszczenie tego typu inwestycji, wyłącznie po stwierdzeniu niewielkiego oddziaływania krajobrazowego, na podstawie analiz widokowych wykonanych na etapie przedprojektowym; b) zachowanie niezakłóconych walorów widokowych wskazanych elementów ekspozycyjnych oraz uwzględnienie ich w aktach planowania przestrzennego; c) zachowanie czytelności ekspozycji dominant lub akcentów wewnątrz krajobrazowych poprzez niesytuowanie obiektów konkurencyjnych w ich otoczeniu, zachowanie przestrzeni historycznie wolnych od zabudowy oraz ograniczanie sukcesji roślinności, usuwanie krzewów i podrostu drzew; d) utrzymanie dla celów turystycznych ciągów widokowych poprzez zachowanie dojścia pieszego oraz przedpola widoku poprzez prawidłowe formowanie zieleni wysokiej, tj. ograniczanie sukcesji roślinności oraz usuwanie krzewów i podrostu drzew; e) uwzględnienie w kształtowaniu polityki przestrzennej gminy walorów krajobrazowych, w szczególności poprzez ochronę potencjalnych (także innych niż wyznaczone) przedpoli ekspozycji, osi widokowych, punktów widokowych oraz obszarów zabudowanych wyróżniających się lokalną formą architektoniczną, istotnych dla zachowania walorów krajobrazowych, stanowiących podstawę do wyznaczania "strefy ochrony krajobrazu" (art. 20 ust. 4 pkt 7 uop), w granicach obszarów chronionych;
13.	TURYSTYKA I REKREACJA	nie określa się;
14.	PRZESTRZEŃ PUBLICZNA	a) wprowadzenie ograniczenia lokalizacji tablic i urządzeń reklamowych, w tym na ogrodzeniach nieruchomości, z dopuszczeniem szyldów na budynkach, w których funkcjonuje dany podmiot gospodarczy;

		b) wprowadzenie ograniczenia stosowania prefabrykowanych ogrodzeń betonowych w miejscach eksponowanych, takich jak fronty działek oraz inne miejsca widoczne z terenów przestrzeni publicznej; c) wprowadzenie zakazu lokalizacji wolnostojących nośników reklamowych, umieszczonych w sposób przystaniający obiekty o wartościach kulturowych lub walory krajobrazowe; d) wyeksponowanie w przestrzeni publicznej obiektów o największym oraz istotnym znaczeniu dla krajobrazu priorytetowego;
INNE		
15.	POZOSTAŁE ZAGADNIENIA	a) opracowanie i przyjęcie uchwały w sprawie zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane;

Wskazania obszarów, które powinny zostać objęte formami ochrony zabytków		
Forma ochrony	Przedmiot ochrony	Lokalizacja
wpis do rejestru zabytków	nie wskazuje się	–
wpis na Listę Skarbów Dziedzictwa	nie wskazuje się	–
uznanie za pomnik historii	nie wskazuje się	–
utworzenie parku kulturowego	Płotowo - Zagroda Styp-Rekowskich wraz z Muzeum Szkoły Polskiej	Płotowo, gm. Bytów
ustalenie ochrony w mpzp i innych decyzjach	nie wskazuje się	–

Wskazania obszarów, które powinny zostać objęte formami ochrony przyrody		
Forma ochrony	Przedmiot ochrony	Lokalizacja
park krajobrazowy	Krajobraz młodoglacjalny – wzgórz morenowych z cennymi w skali Polski jeziorami lobeliowymi.	Obszar całej jednostki krajobrazowej.
obszar chronionego krajobrazu	nie wskazuje się	–
zespół przyrodniczo-krajobrazowy	nie wskazuje się	–

Wskazania obszarów objętych formami ochrony przyrody, które ze względu na znaczący spadek wartości krajobrazu wymagają pogłębionej analizy zasadności ich dalszej ochrony:
nie wskazuje się
Wskazania do uzupełnienia stanu wiedzy w zakresie, w którym na czas sporządzania audytu dane i informacje były niedostępne, a są istotne dla osiągnięcia celu audytu krajobrazowego:
nie wskazuje się

KATALOG LOKALNYCH FORM ARCHITEKTONICZNYCH ZABUDOWY

Obszary zabudowane wyróżniające się lokalną formą architektoniczną
nie wskazuje się
Lokalne formy architektoniczne zabudowy
nie wskazuje się

DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA I KARTOGRAFICZNA

Opracowane zgodnie z Tabelą 4. zał. nr 3 Rozporządzenia (Moduł V).

Spis fotografii:		
Tytuł zdjęcia – nazwa pliku	Autor i data wykonania	Georeferencja
Fot. 1. Otwarty krajobraz wiejski wraz z Muzeum Szkoły Polskiej w Płotowie _22-314.47-77_f1_F	PBPR 14.07.2022	54°6'5.50"N 17°25'9.00"E
Fot. 2. Wiejska enklawa śródleśna Płotowo _22-314.47-77_f2_F	PBPR 14.07.2022	54°5'50.30"N 17°26'17.67"E
Fot. 3. Jezioro lobeliowe Czarnik _22-314.47-77_f3_P	PBPR 25.06.2021	54°5'5.69"N 17°26'4.70"E
Fot. 4. Jezioro lobeliowe Czarnik _22-314.47-77_f4_P	PBPR 25.06.2021	54°5'28.68"N 17°25'29.05"E
Fot. 5. Rozwidlenie gruntowych dróg śródpolnych w okolicach wsi Płotowo _22-314.47-77_f5_F	PBPR 14.07.2022	54°5'56.27"N 17°25'34.77"E
Fot. 6. Perforowana aleja lipowa wzdłuż drogi powiatowej (nr 1770G) na odcinku wieś Płotowo – osada Płotówko _22-314.47-77_f6_P	PBPR 14.07.2022	54°5'47.68"N 17°25'29.53"E
Fot. 7. Perforowana aleja lipowa wzdłuż drogi powiatowej (nr 1770G) na odcinku wieś Płotowo – osada Płotówko _22-314.47-77_f7_P	PBPR 14.07.2022	54°5'49.89"N 17°25'25.58"E
Fot. 8. Widok na Muzeum Szkoły Polskiej z drogi dojazdowej _22-314.47-77_f8_K	PBPR 14.07.2022	54°6'4.35"N 17°25'9.29"E
Fot. 9. Osada Płotówko – na pierwszym planie Zagroda Styp Rekowskich (obecnie muzeum zlokalizowane w dawnym budynku inwentarskim) _22-314.47-77_f9_K	PBPR 14.07.2022	54°6'12.27"N 17°24'51.43"E
Fot. 10. Lokalne otwarcie widokowe na tereny rolne w okolicach wsi Płotowo _22-314.47-77_f10_F	PBPR 14.07.2022	54°5'59.92"N 17°25'33.31"E
Fot. 11. Otwarcie widokowe z ciągu widokowego na osadę Płotówko i Zagrodę Styp-Rekowskich z drogi powiatowej (nr 1770G) na odcinku wieś Płotowo – osada Płotówko _22-314.47-77_f11_F	PBPR 25.06.2021	54°6'14.46"N 17°24'59.97"E
Fot. 12. Wprowadzanie nowej zabudowy zaburzającej widok na Zagrodę Styp-Rekowskich oraz dysharmonizującej krajobraz _22-314.47-77_f12_Z	PBPR 14.07.2022	54°6'10.01"N 17°25'3.66"E
Fot. 13. Przykłady modernizacji obiektów mieszkalnych i ich otoczenia w oderwaniu od tradycji regionalnej _22-314.47-77_f13_Z	PBPR 14.07.2022	54°6'12.00"N 17°24'41.47"E
Fot. 14. Przykłady modernizacji obiektów mieszkalnych i ich otoczenia w oderwaniu od tradycji regionalnej _22-314.47-77_f14_Z	PBPR 14.07.2022	54°6'11.92"N 17°24'47.06"E

Spis rycin:
–
Spis map:
Mapa jednostki krajobrazowej _22-314.47-77_m1

OPINIONOWANIE